

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a. JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **J. Š.**, zastoupený JUDr. Karlem Jelínkem, advokátem se sídlem Bělehradská 3A, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 2. 2011, č. j. 5 Ca 239/2007 - 82,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Odůvodnění:

Rozsudkem ze dne 21. 12. 2010, č. j. 5 Ca 239/2007 – 49, zamítl Městský soud v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2007, č. j. 45163/2006-14130, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 29. 11. 2006, č. j. SZIF/2006/0453079, jímž bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 14. 9. 2006, č. j. SZIF/2006/0331142, tak, že se žalobci poskytuje pro rok 2005 dotace podle nařízení vlády č. 242/2004 Sb., o provádění agroenvironmentálních opatření, ve znění pozdějších předpisů, ve výši 4 033 543,86 Kč. Žalobce podal dne 14. 1. 2011 proti uvedenému rozsudku městského soudu kasační stížnost.

Usnesením ze 10. 2. 2011, č. j. 5 Ca 239/2007 - 82, Městský soud v Praze řízení o kasační stížnosti žalobce podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č.

549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v účinném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) zastavil.

V odůvodnění městský soud konstatoval, že již usnesením ze dne 18. 1. 2011, č. j. 5 Ca 239/2007 – 79, vyzval žalobce, aby zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, jehož výše je dána položkou č. 15 sazebníku soudních poplatků tvořícího přílohu zákona o soudních poplatcích. V tomto usnesení, které bylo zástupci žalobce řádně doručeno dne 21. 1. 2011, byl žalobce současně poučen o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení o kasační stížnosti zastaveno. Žalobce poplatek ani po výzvě soudu nezaplatil a neuvedl ani žádné skutečnosti, které by mu v zaplacení soudního poplatku bránily.

Proti usnesení městského soudu ze 10. 2. 2011, č. j. 5 Ca 239/2007 - 82, o zastavení řízení podal žalobce (stěžovatel) dne 28. 2. 2011 kasační stížnost, jež je předmětem nyní posuzované věci.

V kasační stížnosti stěžovatel uváděl, že již soudní poplatek zaplatil, přičemž ke kasační stížnosti přikládal, dle svých slov, doklad o zaplacení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že kasační stížnost směřovala proti usnesení městského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost, netrval Nejvyšší správní soud v souladu se svým rozsudkem ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, dostupným na www.nssoud.cz, na zaplacení soudního poplatku za nyní posuzovanou kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud dále přistoupil k posouzení kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 17. 4. 2008, č.j. 5 Afs 1/2007-172, www.nssoud.cz) účastník zaplatí soudní poplatek dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku nabylo právní moci, i tehdy, učiní-li tak v den, kdy toto usnesení nabylo právní moci.

Jak již konstatoval městský soud, stěžovatel po té, co nezaplatil soudní poplatek společně s podáním kasační stížnosti, byl městským soudem řádně vyzván k jeho zaplacení a zároveň byl poučen o následcích nesplnění této výzvy, jakož i o tom, že má možnost požádat o osvobození od soudních poplatků, má-li za to, že jsou u něj splněny zákonné podmínky pro osvobození. Byť lhůta 3 dnů stanovená městským soudem k dodatečnému zaplacení soudního poplatku se jeví ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 10. 4. 2008, č. j. 2 Afs 44/2007 - 73, www.nssoud.cz) jako příliš krátká, za rozhodující považuje Nejvyšší správní soud skutečnost, že výzva k zaplacení soudního poplatku byla stěžovateli doručena prostřednictvím jeho právního zástupce dne 21. 1. 2011 a městský soud řízení zastavil až dne 10. 2. 2011, přičemž toto rozhodnutí o zastavení řízení nabylo právní moci až dne 16. 2. 2011. Stěžovatel tedy ve skutečnosti měl k dispozici k tomu, aby zaplatil soudní poplatek a dosáhl tak projednání jeho meritorní kasační stížnosti, více něž dostačující dobu 26 dní.

Stěžovatel tvrdí, že předmětný poplatek uhradil. Ke kasační stížnosti sice přiložil kopii formuláře dokládajícího zaplacení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč, ovšem za kasační stížnost v jiné věci. Jedná se o věc vedenou Městským soudem v Praze pod sp. zn. 9 Ca 227/2007, v níž stěžovatel brojil jinou žalobou proti jinému rozhodnutí žalovaného (ze dne 12. 4. 2007, č. j. 42271/2006-14130), které, jak je Nejvyššímu správnímu soudu známo z úřední činnosti (viz věc vedená Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 5 As 41/2011), není skutkově ani právně zcela srovnatelné s rozhodnutím žalovaného napadeným žalobou v nyní posuzované věci.

Jak vyplývá ze spisu, městský soud se opakovaně, před i po vydání rozhodnutí o zastavení řízení, přesvědčoval, zda stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za kasační stížnost proti rozsudku městského soudu ve věci sp. zn. 5 Ca 239/2007 nebo zda soudní poplatek za kasační stížnost proti rozsudku městského soudu ve věci sp. zn. 9 Ca 227/2007 nezaplatil duplicitně. Výsledkem bylo zjištění, že stěžovatel předmětný soudní poplatek nejen ve stanovené lhůtě, ale ani později nezaplatil. Městský soud v Praze tedy řízení o kasační stížnosti proti jeho rozsudku ze dne 21. 12. 2010, č.j. 5 Ca 239/2007 – 49, zcela v souladu se zákonem [§ 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích] zastavil.

Nejvyšší správní soud tedy neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovaný měl ve věci úspěch, příslušelo by mu tedy právo na náhradu nákladů řízení, ze spisu však nevyplývá, že by mu takové náklady v řízení o kasační stížnosti vznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 15. července 2011

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně senátu